

TUONILMAISIIN OVAT SIIRTYNEET

Aleksandra Samulinen kuoli 21.8.88 Kuhmon Koljosilla yli 98-vuotiaana. Hän oli syntynyt 5.5.1890 Kiimasjärvellä, oli avioliitossa Itä-Karjalan johtomiehiin kuuluneen Oljo Samulisen kanssa.

Aleksandran aviomies joutui usein puolustamaan karjalaisen oikeuksia kunnan, metsäsissien, Karjalan keskushallituksen tai Karjalan kisakomitean asioissa, joten suuren perheen hoito ja lasten kasvatusta jäivät puolison vastuulle. Hyvin Aleksandra lapsensa kasvatti ja karjalaiselle työsaralle ohjasi. Vielä ehti perimätietoa jakaa monelle kerääjälle. Muisti säilyi hyvänä, sillä vielä yli 95-vuotiaana sanoi: "Ottakaas kynä ja paperia, minä vähän sanelen teille muistitietoani!"

V. 1978 Sanni sai Kalevalaseuran tunnustuspalkinnon ja seuraavana vuonna Säätiö Väinölä luovutti hänelle Laukkantaja-patsaan pienoismallin kiitokseksi hyvistä neuvoista, joilla hän oli avustanut patsaan veistänyttä taiteilija Risto Saastia.

Vainaja siunattiin haudan lepoon Kuhmon ortodoksisessa tsasounassa. Rauha hänen muistolleen.

Aleksandra Samulinen

Emäntä Maria Karhu kuoli Nurmeksessa 14.5.88. Hän oli syntynyt 22.1.1910 Suojärven Huttulassa ja kuului Pöppösten kautta Vornasten sukuun.

Maria oli naimisissa kyykkävään tuntemaan Karhu-Koplan kantaisän Vilho Karhun kanssa. He asuivat Leppäniemen kylän Merran särkässä. Evakkotaival päättyi Nurmeksien Repokankaalla. Marian huoleksi jäi suuren perheen taloudenhoito ja ennen kaikkea suuren karjan hoitaminen. Sen työn hän suoritti loppuun minuutin tarkkuudella.

Maria Karhu

Valtiotieteen maisteri Esmo Ridala kuoli työmatkallaan Suomessa 28.3.1988. Hän oli syntynyt Helsingissä 28.9.1923. Hänen isänsä oli virolainen runoilija Villen Grünthal, kirjailijanimeltään Villem Ridala, joka Helsingissä valmisti tohtorin väitöskirjan ja toimi Helsingin yliopiston viron kielen lehtorina. Äidin suvun kautta hänessä virtasi vienalaista karjalaisverta.

Esmo Ridala tunti hyvin Viron historian, itsenäisyyden saavutukset ja itsenäisen Viron ulkopoliittikan.

Esmo Ridalan vanhempien koti oli vuosikymmeniä virolais-suomalainen kulttuurikeskus.

Esmo jatkoi ahkerasti v. 1942 kuolleen isänsä kulttuurityötä. Vuosina 1951—52 hän toimi Yhdysvaltain Helsingin lähetystön poliittisella osastolla, 1952—1956 United Press Associationin palveluksessa, 1956—1958 Uuden Suomen ulkomaan osastolla, 1958—1962 UPI:n palveluksessa, vuodesta 1962 vapaana lehtimiehenä ja 1.6.1976 alkaen Tukholmassa Viron pakolaisuudessa toimivan luterilaisen kirkon pääsihteerinä.

Hän oli kielitaitoinen, ahkera, perehtynyt laajalti historiaan ja uhrasi aikaansa Viron hyväksi.

Shakki oli hänen lempiharrastuksensa. Hän saavutti sekä Helsingin että Suomen shakkimestaruuden.

Myös Karjalan hän tunti hyvin. Tästä on vakuutena hänen lehtemme n:ossa 9—10/1971 julkaistu kirjoituksensa "Itä-Karjalan kysymys Viron kaksikymmentäluvun ulkopoliittikas- sa".

Hänen vuosittain Helsingissä järjestämiinsä Viron itsenäisyysjuhliin oli aina kutsuttu myös Karjalan edustaja.

Puhka rahu. Lepää rauhassa.

Briha

Mikko Hirso — Uhtuan Väinämöinen — on poissa. Hän kuoli 30.6.88. Mikko oli syntynyt Uhtualla, Hirssonniemessä, ja oli kolmanneksi vanhin lapsi Jaru Hirsson yhdeksänpäisestä lapsijoukosta. Koko ikänsä Mikko palveli Pate- niemen sahaa toimien teräsentäjänä ja kouluttaen nuorempia samaan ammattiin.

Mikko oli vessälä ihminen. Hänen seurassaan ei tullut ikävä. Usein hän auttoi juhlien järjestäjiä kajauttaen ilmoille — Kokko lensi koillisesta. Kuntoa hän piti yllä kävelemällä. Hän ei ollut mikään jalka jalan päällä tallustelija, vaan vauhtikävelijä. Vielä yli 60-vuotiaana hän kulki 156 kilometriä 22 tun-

Tunnetko, ketä kuvassa?

Esittelemme jälleen vanhan, mielenkiintoisen valokuvan, jonka toimitukseen lähetti Maija Karhunen Riihimäeltä (äidin suku Latvajärveltä ja isän Ponkalahdelta).

Kyseessä on Sakari Vatasen ja Senja Salon hääkuva. Se on otettu Suomussalmella v. 1924 tai 1925. Kaikkia kuvassa olevia ei tunneta tai paremminkin sanottuna ei muisteta nimeltä.

Tämän verran tiedetään: ortodoksinen pappi on Mihail Ivanen, hääpari on hänen vierellään oikealla puolella, morsiamen takan kauppias Jahvetti Huotarinen, papin vasemmalla puolella Taava Halonen (ent. Galagtionoff) sekä Olga Melentjeff. Edessä vasemmalla istumassa lapsi sylissänsä Maiju Lusma o.s. Lesojeff sekä hänen tyttärensä Paula, Veera ja Irja. — Jos Teillä on lisätietoja kuvassa olevista ihmisistä, niin soittakaa tai kirjoittakaa KH:n toimitukseen. Pienetkin tiedot ovat aina tärkeitä.

nissa. Hänen kohdallaan voimme karjalaisittain sanoa — kunne kiire, sinne jalan.

Mikko oli Karjalan Sivistysseuran Pohjois-Suomen tärkeimpiä tukipylväitä. Hän oli monissa juhlissamme esiintymässä aina Nurmesta myöten. Vielä viimeisillä voimillaan sairasvuoteella hän teki seurallamme palveluksen tunnistamalla joukon vanhoja karjalaisten johtohenkilöitä ryhmäkuvista.

Runsas sukulaisten ja aseveljien joukko saattoi Mikon Haukiputaan kalmistoon, missä Mikko sai viimeisen leposijansa Hirssojen sukuhaudassa. Kepeät mullat tulisieluisen karjalaisen haudalle.

Mikko Hirsso (oik.) pakisemassa Kostti Pamilon kera Bombassa v. 1979.

Idän ja lännen kirkot kohtasivat Valamossa

Idän ja lännen kirkkojen teologit olivat kesäkuussa koolla Valamon luostarissa Heinävedellä. Kansainvälinen roomalaiskatolinen ja ortodoksinen komissio pohti mm. kirkkojen teologisen yhteyden ja ykseyden edellytyksiä sekä Ukrainan katolisen kirkon asemaa.

Ukrainan katolinen kirkko pakotettiin Stalinin aikana vuonna 1946 liittymään ortodoksinen kirkkoon. Ukrainalaiset ovat kuitenkin pysyneet uskollisina Vatikaanille ja kirkko on toiminut salaa. Ukrainan katolisessa kirkossa arvioidaan olevan noin neljä miljoonaa jäsentä. Erimielisyydet sen asemasta olivat pääsyytä siihen, ettei Rooman paavi Johannes Paavali II osallistunut Venäjän kirkon äskeisiin 1000-vuotisjuhliin.

Roomalaiskatolisten johtajana Valamon kokouksessa toimi kardinaali Willebrands ja ortodoksien johtajana Australian arkkipiispa Stylianos. Suomen ortodoksista kirkkoa edustivat arkkipiispa Ambrosius ja isä Matti Sidoroff.

Klaudia R u o h o l a kuoli 1.7.88 Helsingissä. Hän oli syntynyt Salmassa 26.12.1915. Klaudia tunnettiin ahkerana tiisteuralaisena.